

■ **М.М. ПОЛИЩУК**, начальник Коропської районної державної лікарні ветеринарної медицини Чернігівської області

ЦІКАВИЙ ВИПАДОК З ПРАКТИКИ

Це трапилося на початку 90-х років минулого століття в колгоспі «Зоря» (с. Червоне) Коропського району.

Кури в господарстві хворіли на аскаридіоз. Доводилося постійно проводити дегельмінтизацію птиці, дезінфекцію і санацію приміщень. Проте ніщо не допомагало – птиця й далі хворіла. Було зрозуміло, що після кожної дегельмінтизації кури знову заражуються гельмінтами. Але звідки? Після ретельного розслідування з'ясувалося, що причина захворювання курей – морква! Гній із птахоферми відправляли в городню бригаду на поле, де вирощували моркву. Потім цю моркву згодовували курям. Саме це й було причиною перезараження курей аскаридіозом.

Профілактика має починатися з поліпшення гігієни утримання й годівлі, систематичного клінічного та діагностичного обстеження тварин і доїльного обладнання, ізоляції хворих, своєчасного та якісного лікування, а також селекційного вибракуння.

Отже, можна зробити висновок, що раннє й своєчасне виявлення випадків захворювань збереже не лише популяцію тварин, але й люду. Оскільки тварини невід'ємно взаємопов'язані з природою, навколишнім середовищем і безпосередньо з людиною. Тому завдання фахівців ветеринарної медицини – не допустити виникнення чи поширення хвороб тварин, а в разі потреби застосовувати сучасні ефективні методи їх лікування.

ДИВНА ПУХЛИНА В ТЕЛИЦІ

ньої щелепи виявили чималу тверду неболісну пухлину. Відразу ж виникла підозра, що це актиномікоз.

Прокол голкою для забору крові та спроби витягти вміст пухлини за допомогою шприца успіхом не увінчалися. Пухлина була дивної консистенції, з твердим неоднорідним вмістом. Навіть після розрізу скальпелем з неї нічого не виділялося. Лише зробивши достатній розріз, з пухлини вдалося видалити її вміст, що, на превеликий подив, складався з колосків жита, сіна, соломи, шерсті й навіть пір'я.

Після відповідного оброблення рани, її обстеження й огляду ротової порожнини все з'ясувалося. Виявилось, що між

щелепою і нижньою губою рогатої пацієнтки утворилася нориця. Саме через неї все, що тварина поїдала впродовж дня, потрапляло в порожнину, яка утворилася на нижній щелепі, й формувало пухлину.

Після надійної фіксації тварини й місцевого знеболення було проведено оперативне втручання – отвір нориці було розрізано й прочищено. Подальше лікування нориці й щелепи було таке саме, як при свіжих ранах. Тварині було призначено також триденну голодну дієту. Давали лише воду. Через 7 днів рана повністю загоїлася й тварина одужала. Тепер це гарна корова, яка донині ходить у череді й щороку дарує господарям теля.

У ветеринарній практиці кожного лікаря, особливо на її початку, трапляються випадки, досвід яких залишається в пам'яті на все життя.

Цей випадок трапився декілька років тому з начальником Коропської районної державної лікарні ветеринарної медицини.

Житель села звернувся з проханням оглянути його телицю, в якій на нижній щелепі утворилася пухлина розміром з кулак. Приїхавши на виклик і обстеживши тварину, трохи збоку від ниж-

ЛІКУВАННЯ КОРІВ, ХВОРИХ НА СЕРОЗНИЙ МАСТИТ

Як першу лікувальну допомогу коровам, хворим на серозний мастит, у Коропському районі Чернігівської області використовують нетрадиційні методи, після застосування яких здебільшого настає повне одужання:

Корові у хвору дійку вводять 10 мл 2% розчину двовуглекислої соди або

20 мл 3% розчину перекису водню. Через 30–40 хвилин тварину потрібно здоїти.

Білок курячого яйця розмішують у рівних частинах (по 70 мл) води й оцту, після чого суміш втирають у хвору частину вимені.

Одночасно із застосуванням будь-

якого курсу лікування маститу використовують насіння кропу, яке діє молюкогінно, а це є основним фактором швидкого одужання корови.

50 г насіння кропу слід залити двома літрами води, прокип'ятити протягом 10 хвилин, охолодити й випоювати тварину 2–3 рази на добу протягом 3–4 дб.